

(נ"א דבר נש) דַּאֲתַחְזִי לְמִשְׁאֵל וּלְמַנְדַּע, דְּכַתִּיב, (שם) פִּי שָׁאֵל נָא לְיָמִים רִאשׁוֹנִים. וְדָא הִיא שְׁאֵלְתָא קַמֵּיתָא, לְאַשְׁתַּמוּדַע בַּר נָשׁ לְמֵאֲרִיָּה, דְּדָא אִיהוּ רֵאשִׁיתָא דְכֻלָּא. וּכְדִין אִיהוּ רִזָּא דְאֶלְ"ף, רֵאשִׁיתָא דְקֵימָא לְכָל אֲתוּוֹן.

וּבְזַמְנָא דְקֵימָא לְאַזְדוּגָא לְגַבֵּי נוֹקְבָא, בְּרִזָּא דְשָׂמָא קְדִישָׁא, קֵימָא בְּרִזָּא דְו"ו, וְאַשְׁתִּלִּים מִכְּלָא, וְלֹא אֲתַחְזִי בַר גּוֹפָא בְּלַחֲדוּדֵי. וְכֻלָּא אֲתַקְשֵׁר בְּנוֹקְבָא. דְרוּעָא חַד, תַּחֲתֵי רִישָׁא, וְחַד, דְמַחְבָּקָא לָהּ.

וְעַל דָּא לֹא אִיתַחְזוּן בְּאֵת ו'ו' יִרְכִין, וְהֵהוּא דִרְקִיעָא, כֻּלָּא אֶסְתִּים בְּגוּיָה, בְּסִתִּימוּ בְּרִזָּא דְרִזִין, וְאִיתַחְזִי ו'ו' בְּלַחֲדוּדֵי, כְּמֵאן דְאִישְׁתִּלִּלוּ מִכְּלָא. וּכְדִין אִיהוּ זַמִּין וְאַתַּקְשֵׁר לְגַבֵּה דְנוֹקְבָא. וְעַל דָּא זַמִּין אֵת ו'ו', בְּרִזָּא דְשָׂמָא קְדִישָׁא, לְאַחְזָאָה כֻּלָּא. וְקֵימָא ה"א בְּתַרְאָה שְׁלִימָא וּמְלִיָּא כְּמָא דַּאֲתַחְזִי. זַכָּאָה אִיהוּ חוּלְקִיָּה, מֵאן דְעָאֵל וּנְפֵק, וְיַדַּע אֹרְחִין וּשְׁבִילִין בְּרִזָּא דְמַהִימְנוּתָא, לְאַשְׁתַּמוּדַעָא לְמֵאֲרִיָּה, זַכָּאָה אִיהוּ בְּעֵלְמָא הַדִּין וּבְעֵלְמָא דַּאֲתִי.

דְיוֹקְנָא דַּאֲת ו'ו', נְקוּדָא קְדַמְאָה דְסֻלְקָא בְּמַחְשָׁבָה, וְאַסְתִּים וְלֹא יָדִיעַ, הִיא נְקוּדָא קֵימָא בְּסִתִּימָא דְמַחְשָׁבָה, בְּגִין דְלֹא אֲתַפְשֵׁט כֻּלָּל, וְלֹא יָדִיעַ לָאֵן אֹרְחָא הִיא, וְלָאֵן אֲזֵלַת, וּמֵאֵן אִיהוּ, וּמֵאֵן נְפָקָא. וְעַל דָּא כֻּלְהוּ קֵימִין לְבַר בְּהֵיָא נְקוּדָה, דְקֵימָא בְּרַעוּ דְמַחְשָׁבָה, דְלֹא אֲתִידַע כֻּלָּל.

וְאִיהוּ נְקוּדָה דְקֵימָא בְּאֵת ה"א עֵילְאָה, דְקֵימָא עַל כָּל אֵינּוֹן שִׁית סְמִכִין דְקֵאֲמָרֵן, וְאֵינּוֹן חֲמֵשׁ כְּדֵקֵאֲמָרֵן, וְאֵינּוֹן פְּלִיאוּת. וְעַל דָּא אֵיקְרִי רִזָּא דָּא פְּלָא. וְאוּת

לְשָׂאֵל וְלַהֲפִיר, שְׁכַתּוּב (שם) פִּי שָׁאֵל נָא לְיָמִים רִאשׁוֹנִים, וְזוּ הַשְׁאֵלָה הִרְאשׁוּנָה, שְׁיַכִּיר הָאָדָם אֵת רְבוּנּוֹ, שְׁזוּהִי רֵאשִׁית הַכֹּל, וְאֵזוּ הוּא הַסּוּד שֶׁל אֶלְ"ף, הִרְאשִׁית שְׁעוּמְדַת לְכָל הָאוּתִיּוֹת.

וּבְזַמַּן שְׁעוּמְדָא לְהַזְדוּגָא אֵל הַנְּקֻבָּה בְּסוּד הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ, עוֹמֵד בְּסוּד שֶׁל ו'ו' וְנִשְׁלָם מִן הַכֹּל, וְלֹא נִרְאִים רַק הַגּוּף לְבַדּוֹ, וְהַכֹּל נִקְשֵׁר עִם הַנְּקֻבָּה, זְרוּעַ אַחַת תַּחַת הִרְאשׁ, וְאַחַת שְׁמַחְבָּקָת אוֹתָהּ.

וְעַל כֵּן אֵין נִרְאוֹת בְּאוֹת ו'ו' יִרְכִים, וְהֵהוּא שֶׁל הַרְקִיעַ הַכֹּל נִסְתָּר בְּתוֹכוֹ, בְּסִתְרָא בְּסוּד הַסּוּדוֹת, וְנִרְאִים ו'ו' לְבַדּוֹ, כְּמִי שְׁנִתְפַּשְׁטוּ מִן הַכֹּל, וְאֵזוּ הוּא מְזַמֵּן וְנִקְשֵׁר אֵל הַנְּקֻבָּה, וְעַל כֵּן מְזַמְנַת הָאוֹת ו'ו' בְּסוּד הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ לְהִרְאוֹת הַכֹּל. וְעוּמְדַת ה"א אַחֲרוֹנָה שְׁלֵמָה וּמְלֵאָה כְּמוֹ שְׁרָאוּי. אֲשֶׁרִי חִלְקוּ שֶׁל מִי שְׁנִכְנַס וְיָצָא, וְיוֹדַע הַדְּרָכִים וְהַשְּׁבִילִים בְּסוּד הָאֲמוּנָה לְהַפִּיר אֵת רְבוּנּוֹ. אֲשֶׁרִי בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

הַדְּרִיזֵקֵן שֶׁל הָאוֹת יו"ד, הַנְּקֻבָּה הִרְאשׁוּנָה שְׁעֵלְתָהּ בְּמַחְשָׁבָה, וְנִסְתָּרָה וְלֹא יְדוּעָה, הַנְּקֻבָּה הַזֶּה עוּמְדַת בְּסִתְרָא הַמַּחְשָׁבָה, מִשׁוּם שֶׁלֹּא הִתְפַּשְׁטָה כֻּלָּל, וְלֹא יְדוּעַ לְאֵיזוֹ דְרָף הִיא וְלָאֵן הוֹלְכַת, וּמֵאִיפָה הִיא, וּמֵאִיפָה יָצָאָה. וְעַל כֵּן כָּלֵם עוּמְדִים בַּחוּץ בְּאוֹתָהּ הַנְּקֻבָּה, שְׁעוּמְדַת בְּרִצּוֹן הַמַּחְשָׁבָה שֶׁלֹּא נוֹדַעָה כֻּלָּל.

וְהִיא הַנְּקֻבָּה שְׁעוּמְדַת בְּאוֹת ה"א הַעֲלִיּוֹנָה שְׁעוּמְדַת עַל כָּל אוֹתָם שֶׁשֶׁה הַעֲמוּדִים שְׁאֲמַרְנוּ, וְהֵם חֲמֵשׁ כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ, וְהֵם פְּלִיאוּת, וְלָכֵן נִקְרָא הַסּוּד הַזֶּה

פלא, והאות אֶלֶף עולה פֶּאן, וכאן הכל אות פלאות, והרי בארנו.

וְכַד אֵלֹו הַעֲמוּדִים וְכַל אֵלֹו הַמְרַכְּבוֹת שְׁאֲמַרְנוּ, כְּשֶׁעוֹלָה ה"א הַחֲרוּנָה לְהַקְשֵׁר עִם הָאוֹת וְא"ו, אוֹתָן הַמְרַכְּבוֹת שְׁלֵה פְרוּשׁוֹת עַל הַנְּקֻבָּה כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ, וְכַל אוֹתָן הַמְרַכְּבוֹת שְׁלֵא (שְׁלֵה) פְלוּלוֹת בְּאוֹתָן הַמְרַכְּבוֹת הַעֲלִיּוֹנוֹת, כֵּלֶן מְכֻסּוֹת סְבִיב הַנְּקֻבָּה.

הַסּוּד הַזֶּה, כְּשֶׁהַנְּקֻבָּה לֹא נִקְשְׂרַת לְזָכֵר, מְכֻסָּה אוֹתָהּ קִלְפָה אַחַת חֲזָקָה שְׁמִסְתִּירָה אוֹרְהָ, וְכִשְׁנֹקְשֶׁרֶת בְּזָכֵר, מְכֻסּוֹת אוֹתָהּ כֹּל אוֹתָן הַמְרַכְּבוֹת הַעֲלִיּוֹנוֹת וְהַתְּחַתּוֹנוֹת, הֵן קִלְפָה קְדוּשָׁה שְׁמְכֻסּוֹת אוֹתָהּ, וּמִתְלַבֶּשֶׁת בָּהֶם, וְהִיא נִקְשְׂרַת עִם הָאוֹת ו"ו.

לְמַעַרְבָּה נּוֹסַעַת עִם ה"א, שֶׁהַנְּקֻדָּה הַעֲלִיּוֹנָה נִסְתַּרְת בְּתוֹכָהּ. וְכִשְׁהִיא נוֹטֶלֶת אוֹתָם וְכֹלֶם בָּהּ, אוֹז פֶּלֶם נַעֲשִׂים כְּמוֹ זֶה כ. וּמִסְתִּיר הַנְּקֻדָּה הַעֲלִיּוֹנָה שְׁקִימַת בְּאֲמַצֵּעַ, שְׁהִיא ו"ו שֶׁהוֹלֶכֶת בַּעֲגוּל, לַעֲשׂוֹת גּוּף לְהִסְתִּיר הַנְּקֻדָּה הַזֶּה.

כְּמוֹ (שְׁה"א) הַאֲחֵרֶת עוֹשֶׂה גּוּף עִם אוֹתָהּ הַמְרַכְּבוֹת שְׁלֵה, וְהִיא הַנְּקֻדָּה שְׁעוֹמֶדֶת בְּאֲמַצֵּעַ, וְאִז נִקְרָאת ה"א, כִּף גַּם הָאוֹת הַזֶּה הַסּוּד שֶׁל ו"ו, הֵם הַגּוּף, וְעוֹמְדִים בְּסוּד זֶה, וְהַנְּקֻדָּה הַזֶּה בְּאֲמַצֵּעַ. וּמִשׁוּם כִּף הַכֹּל אֶחָד, וְהַנְּקֻדָּה הַעֲלִיּוֹנָה הַזֶּה נִקְרָאת חֲכָמָה עֲלִיּוֹנָה, וְהַנְּקֻדָּה הַתְּחַתּוֹנָה הַזֶּה נִקְרָאת חֲכָמָה תְּחַתּוֹנָה, חֲכָמָה קִטְנָה. וְהֵה"א הַזֶּה, וְהֵה"א הַזֶּה, רַק שֶׁהַנְּקֻדָּה הַזֶּה נִרְשַׁמַּת בְּרִאשׁוֹנָה בְּלִבְדָּה.

וְנֻקְדָּה אַחַת עֲלִיּוֹנָה שְׁעוֹמֶדֶת עַל תְּשֻׁעָה עֲמוּדִים, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוּ. אֵלֹו לֹא נִקְרָאִים בְּשֻׁמוֹת, רַק

אֶלֶף סֶלְקָא הָכָא. וְהָכָא כֹּלָא אוֹת פְּלָאוֹת. וְהָא אוֹקִימָנָא.

וְכַד אֵלִין סְמִכִין, וְכַל אֵלִין רְתִיכִין דְקֶאֱמַרְן, כַּד סֶלְקָא ה"א בְּתַרְאָה, לְאַתְקֶשְׂרָא בְּאַת וְא"ו, אֵינּוּן רְתִיכִין דִּילָהּ פְּרִישָׁן עַל נוֹקְבָא כַּד קֶאֱמַרְן, וְכַל אֵינּוּן רְתִיכִין דְלֵא (ג"ל דִּילָהּ) כְּלִילָן בְּאֵינּוּן רְתִיכִין עֵילְאִין, כִּלְהוּ חֲפִיִין בְּסַחְרָנָא דְנוֹקְבָא.

רְזָא דָא, כַּד נוֹקְבָא לֹא אֶתְקֶשְׂרַת בְּדְכוּרָא, חֲפִיא לָהּ חַד קְלִיפָה תְּקִיפָא דְסִתִּים נְהוּרָה. וְכַד אֶתְקֶשְׂרַת בְּדְכוּרָא, חֲפִיִין לָהּ כֹּל הַגִּי רְתִיכִין עֵילְאִין וְתַתְּאִין, אֵינּוּן קְלִיפָה קְדִישָׁא דְחֲפִיִין לָהּ, וְאַתְלַבֶּשֶׁת בָּהּ, וְהִיא אֶתְקֶשְׂרַת בְּאַת ו"ו.

עֵילְאָה נְטֻלָּא בְּה"א, דְנִקְוּדָה עֵילְאָה סִתִּים בְּגוּוּהָ. וְכַד אֵיהִי נְטֻלָּא לוֹן, וְכִלְהוּ בָּהּ, כְּדִין אֵיתְעַבִּידוּ כִּלְהוּ, כְּגוּוֹנָא דָא. כ (ג"א) וְאַסְתִּים נְקוּדָה עֵילְאָה דְקִימָא בְּאֲמַצְעִיתָא, דְאֵיהִי ו"ו דְאֶזְלָא בְּעִיגוּלָא, לְמַעַבְד גּוּפָא לְאַסְתֵּמָא לְהֵאִי נְקוּדָה.

כְּגוּוֹנָא (ג"א דְה"א) אֶתְרָא, עֲבִיד גּוּפָא בְּאֵינּוּן רְתִיכִין דִּילָהּ, וְאֵיהִי נְקוּדָא דְקִימָא בְּאֲמַצְעִיתָא, וְכִדִּין אֵיקְרִי ה"א. הָכִי נְמִי הֵאִי אֶת רְזָא דו"ו, אֵינּוּן גּוּפָא, וְקִימָא בְּרְזָא דָא, וְהֵאִי נְקוּדָה בְּאֲמַצְעִיתָא, וּבְגִין כִּף כֹּלָא חַד. וְהֵאִי נְקוּדָה עֵילְאָה, אֵיקְרִי חֲכָמָה עֵילְאָה. וְהֵאִי נְקוּדָה תְּתָאָה, אֵיקְרִי חֲכָמָה תְּתָאָה, חֲכָמָה זְעִירָא. וְהֵאִי ה"א, וְהֵאִי ה"א, בְּר דְהֵאִי נְקוּדָה (דְה"א) אֶתְרִישִׁים בְּקִדְמִיתָא בְּלַחֲוּדָאָה.

וְנֻקְדָּה חַד עֵילְאָה, דְקִימָא עַל תְּשֻׁעָה סְמִכִין, כְּמָא דְאוֹקִימָנָא. אֵלִין לֹא אֵיקְרוּן בְּשֻׁמָּהֶן, בְּר בְּאֵינּוּן רְתִיכִין דִּילְהוּן. אֲבַל הַגִּי

תשעה, נפקי מגו בוצינא, ואתרשימו תחותי דיו"ד.

ואינון ט' נקודין, דאתפשטן בכל אתון. בגין דכל אתון נפקין מן יו"ד, באינון שבילין דילה. וכמא דאתון נפקין מן יו"ד, הכי ניקודין. וכלהו הגי נקודין תשע, נפקין מאינון תשע.

ואף על גב דאמרן, דהגי תשע אינון תחותיה דיו"ד, עליה דיו"ד אינון. אבל אינון סמכין לה, ואינון רתיכין לתשעה אחרנין, דאינון רזא דאין סוף, וכלהו קיימין ליו"ד. וכל הגי דלתתא, אסתימו, ואהדרו להאי נקודה. על דא כל יומין.

בראשית

תא חזי, כמה אית לון לבני נשא לאסתמרא מחוביהון, ולאשתדלא ברעותא דמאריהון. דהא אינון שבעה זכאין דהווי בישראל, דאתתקפו ביה בקודשא ברין הוא בלבא שלים, ואינון שבעה סמכין דעלמא ממש. ביומיהון, אתגבר בעלמא ימינא על שמאלא. וישראל על שאר עמין.

ובין דאשתלימו אינון, קמו מסטרא דשמאלא שבעה בתי דינין ממש, דכלהו עובדי עבודה זרה, כמה דאתערו חבריאי, דלא חרבה ארץ ישראל, עד דפלחו שבע בתי דינין עבודה זרה, ודאתו מנהון. ואלין אינון: ירבעם בן נבט. ובעשא בן אחיה. ואחאב בן עמרי. ויהוא בן נמשי. ופקח בן רמליהו. ומנחם בן גדי. והושע בן אלה. הדא הוא דכתיב, (ירמיהו טו ט) אומללה יולדת השבעה. דא ארעא קדישא, דאולידת לון.

תא חזי, כד ברא לא עביד רעותא דאבוי, על אימיה רמיא לאלקאה ליה, ולדברא ליה

באותן המרכבות שלהם, אבל התשעה הללו יוצאים מתוך המאור, ונרשמים תחת היו"ד. ואותן תשע נקודות שמתפשטות בכל האותיות, משום שכל האותיות יוצאות מן יו"ד באותם השבילים שלה, וכמו שהאותיות יוצאות מן יו"ד, כך הנקודות, וכל הנקודות הללו התשע, יוצאות מאותם תשע.

ואף על גב שאמרנו שהתשע הללו הם תחת היו"ד, הם על היו"ד, אבל הם תומכים אותה, והם מרכבות לט' אחרות, שהם סוד האין סוף, וכלם עומדים ליו"ד, וכל אלה שלמטה נסתרו וחסרו לנקדה הזו, על זה כל הקימים.

בא וראה, כמה יש לאנשים להשמר מחטאייהם ולהתעסק ברצון רבונם, שהרי שבעה צדיקים שהיו בישראל, שהחזיקו בקדוש ברוף הוא בלב שלם, והם שבעת עמודי עולם ממש. בימיהם התגבר בעולם הימין על השמאל, וישראל על שאר העמים.

ובין שהם נשלמו, קמו מצד שמאל שבעה בתי דינים ממש, שכלם עובדי עבודה זרה, כמו שהעירו החכמים, שלא חרבה ארץ ישראל עד שעבדו שבעה בתי דינים עבודה זרה, ומי שבאו מהם. ואלו הם: ירבעם בן נבט, ובעשא בן אחיה, ואחאב בן עמרי, ויהוא בן נמשי, ופקח בן רמליהו, ומנחם בן גדי, והושע בן אלה. זהו שכתוב (ירמיה טו ט) אמללה יולדת השבעה, זו הארץ הקדושה שילדה אותם.

בא וראה, כשבן לא עושה רצון אביו, על אמו מטל להלקותו

בארח מישר, הדא הוא